

— (A plakát.) A székesfőváros tanácsa pályázati hirdetést tesz közzé, amelyben arra hívja fel a rajzolással és festéssel foglalkozó művészeket, hogy a plakátpályázaton résztvenni sziveskedjenek. A tanács elmondja, hogy az ország közönségének figyelmét falragaszok útján kívánja felhívni a Szent István-napi ünnepre, amelyről tudjuk, hogy évről-évre kisebb jelentőségűvé válik. A pályázati hirdetés szerint olyan két vagy három színnel nyomható plakátot kell tervezni, amely jellegzetesen és megkapóan tüntesse föl az említett ünnep jelentőségét. Hogy a pályázók milyen jellegzetes és milyen megkapó képet rajzoljanak, arról részletesebben nincs szó, amiből arra is lehet következtetni, hogy a jellegzetesség és megkapóság mikéntjét a pályázók fantáziájára bizza. Pedig hát talán nem ártott volna valamelyes említést tenni az ünnep emlegetett jellegzetességéről, ami a legtöbb ember előtt titok, mert hiszen a Szent István-napi ünnep tulajdonképen a kéjvonatokon ideérkező batyus vidéki népségből, az utcák bámulásából, a vendéglők megrohanásából áll, minden különös és jellegzetes, avagy megkapó vonás nélkül. És ha ide számítjuk még a Lánchid megszállását, ami azonban két esztendeig elmarad, az ugynevezett jellegzetesség és megkapóság csupán a Várban végbemenő körmenetből áll. Dehát ezt a tanács külön blatt-ra helyezi, ami kitünik a föltételek részletezéséből. Kimondja ugyanis a tanács, hogy a plakáton a Szent István-napi ünnep jelentőségén kívül föl kell tüntetni a Várban tartatni szokott körmenetet, valamint a főváros néhány nevezetességét, amelyek közé a budai vár, a Mátyás-templom, a parlament és a Margitsziget tartozik. Nem érdektelen fölemlíteni, hogy a pályázati föltételek között az is helyet talál, hogy a művész, aki a díjul kitüzött ötszáz koronát meg akarja nyerni, a falragaszra felírást is tartozik alkalmazni. És pedig nagybetűkkel ezt: Szent István napja Budapesten. Kisbetűkkel pedig a következőket: Muzeumok. Képtárak. Színházak. Állatkert. Tornaverseny. Lóverseny. Léghajós- és gépkocsiverseny. Kedvezményes utazás. Hogy a művészek, akik a díjat akarják besöpörni, ezeket a felírásokat a tanács kívánsága szerint a plakátra rájegyzik, ahhoz szó se fér, de úgy véljük, hogy amikor ezt a műveletet végrehajtják, némi lelkiismeretfurdalást éreznek; mert körülbelül tudják, hogy a színházak abban az időben jórészen zárva vannak, hogy azon a napon tornaversenyt nem mindig tartanak, hogy léghajósverseny aligha lesz és hogy az ugynevezett gépkocsiverseny tulajdonképen csak az autotaxik eszeveszett és emberek elgázolásával összekötött rohanásából áll. Eltekintve azonban ezektől a kisebb szabásu csalafintaságoktól, a legnagyobb gondot mégis csak az fogja adni a művész uraknak, hogy főképen az ünnep jelentőségét mint tüntessék föl, amikor ilyen különleges jelentőség egyáltalában nincsen. Ide jegyezzük még, hogy a pályamunkákat június másodikán déli két óráig kell az országos iparművészeti társulat igazgatóságánál benyújtani.